



ת"פ (ירושלים) 20105-09-21 - מדינת ישראל נ' מוחמד סלמאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20105-09-21 מדינת ישראל נ' סלמאן

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ רפ"ק פני ספיר, מתמחה
מטעם תביעות ירושלים

נגד

הנאשם

מוחמד סלמאן
ע"י ב"כ עוה"ד ריאד סואעד
מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 **ותקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק. מכתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 25.3.2020 עוכב הנאשם בחשד לביצוע עבירה בתחנת דלק בה עבד המתלונן. לאחר חקירתו במשטרה באותו ערב, חזר הנאשם לתחנת הדלק, ירד במהירות ברכבו, והיכה את המתלונן בשתי מכות אגרוף לפניו, שגרמו למתלונן לנפיחות ולסימני אודם במצח. הוא עוכב ע"י המשטרה, הוכנס לניידת וביקש לפתוח חלון כדי לנשום. שוטר נענה לו, ולאחר שנפתח החלון איים הנאשם על המתלונן באומרו שישרוף לו את בית. בנוסף, בעת חקירתו במשטרה איים הנאשם על המתלונן באוזני שוטרת, כשאמר שיכול היה להרוג את המתלונן ואין לו בעיה לעשות זאת.

מהלך הדין

2. בחודש ינואר 2024 הודה הנאשם במיוחס לו ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר מבלי שהצדדים הצהירו על הסכמה עונשית. זאת לאחר שהוגשה בעניינו של הנאשם חוו"ד פסיכיאטרית, שלא מצאה שהוא מתמודד עם מחלת נפש כלשהי, מלבד בעיית התמכרות לסמים ואלכוהול. נמצא כי הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1



3. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם כבן 31, רווק ומתגורר עם הוריו. יתר אחיו נשואים ומתפקדים באופן נורמטיבי. הנאשם סיים 9 שנות לימוד והוא משתמש בסמים ואלכוהול ומדובר במכור שניסיונות גמילה בעבר לא צלחו. הנאשם פוטר לאחרונה מעבודה, וכעת אינו עובד. הנאשם שלל נזקקות טיפולית וכל רצון לשנות את מצבו. בעברו התעבורתי מספר עבירות של נהיגה בשכרות ועבירות נוספות והוא אף ריצה עונשי מאסר בעבודות שירות. שירות המבחן התרשם מאדם בעל דפוסים אנטי סוציאליים, בעל בעיית התמכרות עמוקה, שהכיר במעשיו, אך התקשה לשתף עולה באופן מובן וסדור עם שירות המבחן. השירות העריך רמת סיכון בינונית להישנות עבירות דומות שתוצאתן תהיה ברמת חומרה בינונית, והעריך רמת סיכון גבוהה בהיעדר טיפול. השירות נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעונים לעונש

4. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד גיסא, ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר וביקש למקם את הנאשם בחלק העליון של המתחם נוכח מכלול המעשים והיעדר טיפול והערכת הסיכון שהובעה ע"י שירות המבחן. מאידך גיסא, הדגיש הסניגור את חולשתו של הנאשם ואת נסיבות חייו, ואת העובדה שלמרות חלוף הזמן לא קדמו למקרה זה אירועים פליליים ואף לאחר מכן לא התחדשו אירועים כאלה.

קביעת מתחם הענישה

5. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

6. **אשר לערכים המוגנים**, במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של כבוד האדם וחירותו, האוטונומיה של האדם וזכותו לשלוות נפשו ולשלום גופו, כל זאת במידה בינונית.

7. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: הנאשם חשד במתלונן כאילו "הלשין עליו" ואיים עליו יותר מפעם אחת, ואף שב לתחנת הדלק לאחר חקירתו במשטרה ולא היסס לאיים על המתלונן ולהכותו ולגרום לו לחבלות. בנוסף עשה כן בנוכחות שוטרים ובאוזני שוטרים מאוחר יותר בתחנה. הדבר מלמד על היעדר גבולות והיעדר סייגים, כשהנאשם לא מורתע מנוכחות שוטרים או מנוכחותו שלו בתחנת המשטרה. מדובר בהתנהגות מדאיגה ומסוכנת, והנאשם הוכיח שביכולתו לגרום נזק פיזי והוא אינו מסתפק רק באיום. בהיעדר אינדיקציה אחרת, הנאשם אחראי באופן מלא למעשיו. יחד עם זאת, ההתרשמות הבלתי אמצעית מהנאשם היא כזו, שלכל הפחות קיימת מוגבלות מסוימת בהבנה שלו את הסיטואציה, מה שאינו עולה בקנה אחד עם מסקנותיו של הפסיכיאטר המחוזי.

8. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, זו מגוונת בהתאם לנסיבות המעשה והעושה.



א. רע"פ 4265/15 דדון נ' מ"י (מיום 22.6.2015) - תקיפה סתם ואיומים ברצח, אושר מתחם שבין 3 ל-14 חודשי מאסר ועונש של 4 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 8991/08 עבדאללה נ' מ"י (מיום 1.2.2009) - תקיפה סתם של תלמיד בידי איש חינוך - התיק הסתיים במאסר מותנה, קנס ופיצוי.

9. מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה עד 6 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם

10. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם ללא עבר פלילי אך עם עבר תעבורתי המעיד על התמכרותו לסמים ואלכוהול. הנאשם חסר מעש, ואינו מוכן לעשות דבר על-מנת לשפר את מצבו ולטפל בעצמו. מהתרשמות בלתי אמצעית מהנאשם עולה כי הדבר נובע מקווי אישיותו וככל הנראה ממוגבלות כלשהי עמה הוא מתמודד. אלמלא התרשמות זו, היה מקום להטיל עליו עונש מוחשי של ממש. ואולם נוכח מכלול השיקולים ובהם היעדר עבר פלילי בעבירות אלימות ואי פתיחת תיקים חדשים לאורך תקופה ארוכה, אין מקום לשלוח אותו למאסר ובוודאי שלא בעבודות שירות, שכן ספק אם יתאים לכך במצב הנוכחי. אין ספק שמאסר יזיק ויחמיר את המצב.

גזירת הדין

11. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות למעט איומים;

ב. חודשיים מאסר על-תנאי, שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת איומים;

ג. קנס בסך 500 ₪ או יומיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.2025;

ד. פיצוי למתלונן אחד שרחה ע"ת 1 בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.2025;

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד



לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד. מובהר כי ככל שבוצעו חילוטים, לא יושבו הכספים.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אלול תשפ"ד, 11 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.